

טיות והחברתיות (או, אולי, התיאוריות שפיתחו והשפיעו על דעותיהם), אולם עבור דותיהם המדעיות היו אובייקטיביות מהיב חנינה המיקצועית היו ניתנות לבדיקה אובייקטיבית לפי הכלים המתודולוגיים המקובלים. לצערי, מאמריה של אסתר אלכסנדר אינם יכולים להיחשב כעבודות כלכליות, למרות שחלק מדבריה אולי נכון כשלעצמו. דורון פ., תל-אביב

הקורא ס. שביקש, משום מה, להסיר תיר את שם מישפחתו, לא עשה שום ניסיון לנגח או להתווכח או להפריך משהו מדבריה של אלכסנדר.

(המשך מעמוד 6)

ראל, שכן, ככלות הכל, אם רצוננו להשיג שלום באזור, חייבים יושביו להתקרב אלה אל אלה כידידים וכאחים ולא כאויי-בית, הצמאים לדם ולהשמדה הדדית. לכן חייבת לבוא הפסקת האלימות, וכל הצדדים חייבים להתחיל לקיים מגעים בדבר האפשרויות לשלום באזור. לפני ימים אחדים חזו אנדרו יאנג, כי שיחותינו עם אש"ף יחלו בעוד 90 יום. יוסף שריק, תל-אביב

מופת חינוכי

על המלשינון, שבק ביתניים חלים לכל חי.

הנהגתו של המלשינון — איזה שם זיבה לפעולה בזויה — היא הרפה החינוכית מאין כמות. תארו לכם איזו השפעה תהיה לדבר, על נשמותיהם של בני הנוער, שיקלטו חיש קל, כי עבודתו של המלשינין

ראויה לכבוד וכי פעולת ההלשנה היא פעולה פטריוטית.

ואם כך, למה לא להלשינין למורה על כל ילד או ילדה שהפריעו בכיתה? ולמה לא להלשינין על מי שמתיק בבחינה? ואן, אם נכשיר עצמנו כמלשינים קטנים, נוכל, כשנתבגר, להיות מלשינים גדולים. נתבע כולנו פה אחד: לא די במלשינון על מיסים. נחוץ גם מלשינון על דעות. לא רק משרד האוצר זכאי למלשינון משלו — גם משרד הביטחון, המיטרה והפנים זכאים למלשינון. ואם כבר מלשינון — למה שלא יונהג גם מלשינון מטעם משרד-הדתות או מטעם הרבנות הראשית. שבעורתי וכול כל אחד מאיתנו, צעיר כמבוגר, גבר כאשה, לדווח על כל מעשה ניאוף וזימה. כמו שנאמר כבר: כל ישראל מלשינים זה על זה.

שרה פ., ירושלים

כן מהפכני, לא מהפכני

על מאמריה של הכלכלנית אסתר אלכסנדר ב„העולם הזה“.

כלכלה אינה מדע מדויק וגם כלכלנים מומחים ובעלי-שם חלוקים בדעותיהם בי שטחים רבים. כל תיאוריה קיימת הותקפה עשרות ומאות פעמים על-ידי עם רב של כלכלנים. כך שקשה לדבר היום על „תיאוריות מהפכניות“ — במידה שהן אכן מבוססות על הנחות מציאותיות ועל הכלים המתודולוגיים המקובלים.

מאמריה של אסתר אלכסנדר אינם כלליים — במובן המיקצועי — ולכן אין להכתיר את הכותבת בתואר „הכלכלנית המהפכנית הצעירה“, כפי שעשה העולם הזה. המתברת אולי צעירה, אך „המהפכה“ היחידה היא שיתון מכוונו, שאני מעריץ כן מאד, פירסום תחת כותרת כזו. סידרת המאמרים גובלת בדימוגיה, ומי כמו העולם הזה מתנגד לדימוגיה. היא רחוקה מאד מכתובה מיקצועית. עד שבעל מיקצוע — ואני, בעוונותי, גם כלכלן — אינו יכול להתייחס אליה ברצינות.

דעותיה הפוליטיות והחברתיות של בעיתן הסידרה מתאימות אולי לקו של העולם הזה, לכן זכו כנראה מאמריה בפירסום. אולם אל לו למדען לתת לדעותיו הפוליטיות לעוות את האובייקטיביות המיקצועית.

עבודה מדעית צריכה להיות משותרת מערכים. זוהי השאיפה האידיאלית, וברור שאינה מושגת במציאות. לאורך כל ההיסטוריה הכלכלית פיתחו כלכלנים גדולים תיאוריות שהתאימו להשקפותיהם הפוליטיות.

9	8	7	6	5		4	3	2	1
	14		13		12		11		10
		19	18		17		16		15
	23	22					21		20
	27		26				25		24
			30				29	28	
				32			31		
37	36		35					34	33
	42		41		40	39			38
		47		46	45		44	43	
			50			49		48	
				52		51			
60	59	58	57		56		55	54	53
		64		63		62		61	
		69		68	67		66		65
			73	72			71	70	
				75			74		
80		79		78				77	76
		87	86		85		84	83	
			91			90		89	
97			96			95		94	93
	103			102			101	100	
					105				
									104

מאונך:

- 1) מותרות; 2) ראש; בערבית; 3) קץ; 4) מכינויי האלהות; 6) מכשף; 7) עוף-טרף; 9) גוף שלישי רבים (סיפורית); 12) כתובת; 15) טור חזיתי; 16) מאכל נוזלי; 17) מין קוף; 19) משמש לכריתה ולקיצוץ; 20) צונן מאד; 21) פרחוני; 23) רשע; 24) אילן; 2) נותן מים לצמחי חים; 27) מגופה; 29) מטרה; 30) ציפור עיריה; 33) פרס; 34) מגידולי הקיץ; 3) מונח בגיאומטריה; 37) פי העוף; 40) משאבת הגוף; 41) מרגן; 44) מסולסל הצלילים; 4) נצח; 47) שער, בערבית; 49) מקליכביסה; 50) חרסה; 53) גרם שמימי; 54) סנדוויץ'; 55) רעידת-אדמה; 59) הפוך; 56) להבה; 58) בוא הלום; 59) מונח בגיאומטריה; 60) טבור; 2) רוח רעה; 63) אביון; 66) בעל אופי של נוקל; 68) לפידים בוטרים; 71) רעידת-אדמה; 73) רצון עז; 76) קוסם; 77) צידו של עלה בספר; 79) שר; 80) בירת הנגב (ר"ת); 82) שייך ל; 84) בקע; 85) חברת האוניות הישראלית; 87) מסולם הצלילים; 90) מאבות המזון; 92) מתוח מעל נתיבמים; 94) טס; 96) מהיר מאד; 97) שכמותה גדולה; 99) מיכסה הבית; 101) מילת-זירוז; 102) בן לעם נוכרי; 103 בזמן ההוא.

מאונך:

- 1) יישוב בארץ; 5) לבוש בדואי; 10) הגבוה בקלפים; 11) אות הניצחון; 13) אות בא"ב האנגלי; 14) ישן; 15) רומס בעקבו; 16) פעולה; 18) גוף שלישי רבים; 20) הדרך הקצרה בין שתי נקודות; 21) בולת; 22) תואר-כבוד אנגלי; 24) כתב-עירעור; 25) בילבד; 26) תאריך; 28) מידת יבש קדומה; 30) משמעות; 31) עוף-טרף; 32) יחידה חקלאית; 34) כינור יו של רמטכ"ל-לשעבר; 35) זה הוא (הפוך); 38) מלחין צרפתי (ש"מ); 39) הכניס בבריתו של אברהם; 41) עלו; 42) ניסיון רב; 43) בוא מלמעלה למטה; 45) עלה באש; 47) מילת-בקשה; 48) גוף שלישי יחיד; 50) יום-המנוחה; 51) רסיי-סייליה; 52) במקום ההוא; 54) פצע; 57) ציר הדלת; 61) ידיד; 62) אדום עז; 65) ערמת-גרעינים; 66) חומת-מים; 67) כינוי; 69) לא-עקום; 70) עיר גדולה; 72) שמיים; 74) שמח מאד; 75) עובר-ושב (ר"ת); 77) פעלו; 78) בהמת-עבודה; 81) מימטר; 83) מעבד את הבצק; 85) פקודה מפורשת; 86) אשתו של המן; 88) בשבילו; 89) עשבי-סרא; 91) מכינויי הדיאלוג; 93) נוול החיים; 95) עוף-טרף; 9) נבואה; 98) שוטר-גודי (ר"ת); 100) בוסתן; 102) תיספורת לצאן; 103) חודש בונה העיברית; 104) סנסטיביבות; 105) תואר-אצולה אירופי.

זה בידו של זה

על מצבה של ממשלת ישראל — כאן ועכשיו.

המון סיבות טובות היו כבר לממשלה שלנו להתפטר, והיא לא עשתה זאת. והאחרונה שבהן: מפלתה בעת ההצבעה על התיקון בחוק ההפלות.

ברור כשמש, שכל השרים וכל המיפ"לגות הקואליציוניות פוחדים לקפוץ מן האוניה הרעועה, שכן קפיצה פירושה טביעה בטוחה, בעוד שהישארות על הסיפון טומנת בחובה סיכוי קלוש, קלוש מאד. להגיע איפעם אל חוף-מיבטחים. לכן אין לדעת גם מי אסיר בידי מי

ומי מחזיק במי — אגודת-ישראל בקואליציה או הקואליציה באגודת-ישראל. אילולא היה הדבר כה עצוב, הוא היה מאד משעשע. חבל.

אידנה גיל, חיפה

יש הגיון, אין הגיון

„איפה הגיון?“ שאל פרחטי-רונות, „בכלא שש!“ השיב הרב”ט.

כשבועיים לפני גיוסי לצה"ל מטרדה אותי עובדת הפיכתי הצפויה לבורג עטן במכונה אדירה חסרת-הגיון. דעתי זו על הצבא התגבשה אחרי מיקרה שקרה לי. באתי לבסיס-קליטה-ומיון, בתאריך שנקבע לי, ועברתי בדיקות רפואיות. התחלתי לקבוע את הפרופיל הרפואי שלי. אולם משרציתי לברר מהו אותו פרופיל, נתתי בסיורו מוחלט. זה סוד. מעלמים ממני את מצב בריאותי וממני את האפשרות לרקום תוכניות לגבי עתידו הצבאי. רמת הפרופיל תיודע לי רק ביום הגיוס, כשהרשות נתונה אך הכל קבוע מראש.

מיקרה דומה אירע לחברי, העומד אף הוא על סף גיוסו. כאשר שאל את הרב”ט בבסיס-קליטה-ומיון, „איפה הגיון?“ ענה זה: „ההגיון בצה"ל נמצא בכלא שש!“ מבלי להיכנס לשאלה, התשובה לכשעצמה, מהו המעשה שבעטיו נורק ההגיון לכלא. ברצוני להצביע על התופעה הבאה: הדעה הרווחת בקרב הנוער, העומד על סף גיוסו, היא, שצה"ל הינו משולל הגיון. דעה זו, המתחזקת תוך כדי שירותו של הנוער בצה"ל, מולידה חוסר הודרות בין החייל לצבאו.

העולם הזה יכול לעזור בפיתרונו של בעייה זו. על-ידי טיפול מאסיבי בנושא והעלאת „פניני הגיון צה"לי“ גירום העולם (המשך בעמוד 14)